

Konservative opfattede det som et problem, hvis andre lande også får lov til at bruge miljøgarantien, og derfor var han bekymret for, at nu skulle alle andre lande også begynde at forbyde f.eks. bestemte stoffer. Hvorfor skulle det være et problem? Det vil jo betyde, at miljøet vil blive forbedret i hvert enkelt land, efterhånden som man bruger miljøgarantien. Hvordan i alverden kan det være et problem?

Er det et problem, at f.eks. Østrig forbyder nogle gensplejsede produkter? Generer det Det Konservative Folkeparti, at østrigerne skal have den ret, og at Kommissionen truede med at anlægge retssag mod Østrig i den anledning?

Jamen skulle vi ikke hellere beskytte Østrigs ret til at forbyde gensplejsede organismer, når befolkningen vitterlig ikke ønsker dem, hvad vi andre jo heller ikke gør. Jeg forstod simpelt hen ikke, hvad problemet skulle være, og hvorfor Det Konservative Folkeparti vil fratage Østrig ret til at beskytte sig mod gensplejsede organismer.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg skal prøve at udtrykke mig lidt klarere.

Det, det handler om, er jo, når man begynder at bruge miljøet til at sabotere tingene i al almindelighed. Der står Enhedslisten jo smukt sammen med store monopolvirksomheder, som gerne vil beskytte sig mod konkurrencen, og det kan man gøre ved at lave tekniske handelshindringer. Og hvis man kan bruge miljøet til at lave tekniske handelshindringer bare ved at sige ordet miljø, og at der er et lille miljøproblem her, så vil vi få tekniske handelshindringer. Så ødelægger vi en af de ting, der er et væsentligt element i EU-samarbejdet, og det er jo netop, at vi har et indre marked.

Det er da oplagt, at Enhedslisten er imod et indre marked. De vil gerne have, at vi deler Europa op i en masse småmarkeder. Der har Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at det, at vi har et indre marked, er der nogle meget store værdier i. Det giver en mere rationel produktion, det giver et mere bæredygtigt samfund, end hvis man deler det op og hver eneste virksomhedstype skal ligge i hvert eneste land.

Vi udnytter ikke nogen stordriftsfordele, og det synes vi er meget væsentligt. Derfor er det vigtigt for os, at vi ikke laver nogen miljøregler, der er så restriktive, at ethvert land, bare det siger ordet miljø, kan holde konkurrenterne fra

døren, hvis der er en national industri eller en national produktion af en eller anden art, man vil beskytte. Deri er forskellen mellem Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti.

Holger K. Nielsen (SF):

SF finder det vigtigt at have et internationalt samarbejde om miljø, og vi finder det også vigtigt at bruge EU i den sammenhæng. Miljøet skal styrkes i forhold til markedskræfterne i det indre marked.

Der er for os to niveauer. Der er dels en styrkelse af EU's generelle miljøpolitik, dels muligheden for, at man nationalt kan gå videre. Og det er det sidstnævnte, den her debat handler om, nemlig muligheden for at få en reel miljøgaranti.

Op til regeringskonferencen stillede vi to hovedkrav til en revideret miljøgaranti.

Det første var, at garantien skulle præciseres, så vi i det mindste fik det, der var en forudsætning for folkeafstemningen i 1986. Det er blevet et tema i debatten, at det bare var noget, som hr. Uffe Ellemann-Jensen gik og lovede os sådan helt uforpligtende, men det passer altså ikke. Det var en helt klar del af forudsætningen for folkeafstemningen i 1986, det var en del af bemærkningerne til lovforslaget i 1986, at Kommissionen ikke skulle have den godkendelsesret, som Kommissionen har fået nu. Det var noget, medlemslandene kunne indføre. Blev der en tvist, så kunne man så gå til Domstolen efterfølgende. Det led, som Kommissionen har skudt ind, var ikke med i forudsætningerne i 1986. Det var det heller ikke som en forudsætning for folkeafstemningerne i 1992 og 1993. Det var først efter den såkaldte PCP-dom i 1994, så vidt jeg husker, at det blev et problem. Der siger vi så, at hvis der har været den usikkerhed, så bør man i det mindste få en præcisering, der får os tilbage til det, der var forudsætningerne i 1986, i 1992 og 1993.

Det andet krav, vi lagde vægt på, var, at garantien kunne udstrækkes til andre områder, her specielt landbrugsområdet. Hr. Bent Hindrup Andersen havde jo fuldstændig ret i de bemærkninger, han havde tidligere i dag, at i forhold til vækstfremmere, i forhold til pesticider kan miljøgarantien ikke bruges. Jeg husker engang i sommer, hvor miljøministeren var ude med nogle meget ramsaltede bemærkninger om, at hvis der skulle ske det, at man i EU godkendte stoffet diquat – jeg tror endda, han sagde – at så måtte vi forlade samarbejdet. Meget